

Ένας ουράνιος Κρίνος στη γη! (Από το βιβλίο Αμαρτωλών Σωτηρία)

/ [Πεμπτούσία](#)

Στη Ρώμη ζούσε κάποτε ένας ευλαβής και πλούσιος άνθρωπος που τον έλεγαν Ιωάννη.

Αυτός, αφού πήγε σε κάποιο μοναστήρι και αφιέρωσε εκεί όλα του τα πλούτη, σύντομα ασπάστηκε και τον μοναχισμό.

Όμως, αγράμματος καθώς ήταν, δεν μπορούσε να τυπώσει στο μυαλό του καμιά προσευχή. Μάταια οι υπόλοιποι μοναχοί προσπαθούσαν να του μάθουν γραφή και ανάγνωση. Του ερμήνευαν ψαλμούς και ευχές, μα πάλι εκείνος δεν μπορούσε να μάθει τίποτα.

Τότε, ένας έμπειρος και ενάρετος αδελφός αφού του διάβασε όλες τις ευχές, μία προς μία, τον ρώτησε ποια απ' όλες του φαινόταν πιο ωραία για να την μάθει.

Εκείνος του είπε ότι το <<Χαίρε Μαρία>> του άρεσε περισσότερο.

Έτσι έβαλαν τα δυνατά τους και του έμαθαν αυτόν τον χαιρετισμό του Αγγέλου.

Δηλαδή το: Θεοτόκε Παρθένε, χαίρε Κεχαριτωμένη Μαρία..., και τα εξής.

Με το πέρασμα του χρόνου το έμαθε καλά και πλημμύρισε την καρδιά του τόση

χαρά που αξιώθηκε να μάθει αυτόν τον

Αρχαγγελικό ασπασμό, ώστε του φαινόταν σαν να βρήκε πολύτιμο θησαυρό!

Άλλο τίποτα δεν έλεγε εκτός από το: <<Χαίρε Κεχαριτωμένη Μαρία>>.

Αδιάλειπτα προσευχόταν προς την Αειπάρθενο Μαρία, μέχρι τις τελευταίες ώρες που έβγαινε η ψυχή του.

Όταν κοιμήθηκε, τον ενταφίασαν σε έναν ιδιαίτερο τόπο, γιατί το λείψανό του ευωδιάζει!

Μάλιστα, η ευωδία δεν λιγόστεψε από την ώρα που τον ενταφίασαν αλλά συνεχώς αύξανε και οι μοναχοί που ήταν εκεί, αισθανόντουσαν άρρητη θυμηδία!

Την ένατη ημέρα, όταν τον μνημόνευαν, έμειναν όλοι έκπληκτοι βλέποντας το εξής θαύμα.

Στον τάφο του, φύτρωσε ένας ωραιότατος κρίνος που σε κάθε του φύλλο ήταν γραμμένη η ευχή: Χαίρε Κεχαριτωμένη Μαρία. Η ευωδία πάλι αυτού του κρίνου ήταν τέτοια, που δεν έμοιαζε με κανένα επίγειο άνθος.

Τότε, ο Ηγούμενος βρήκε την ευκαιρία και είπε στους Πατέρες:

<<Αυτό το επέτρεψε ο Θεός για να γνωρίσουμε την αγιότητα που έχει αυτός ο μακάριος άνθρωπος αλλά μαζί και τον πόθο που έτρεφε στην Κυρία μας! Όμως, ας δούμε και την ρίζα αυτού του κρίνου για να καταλάβετε πόσο χαριτώνεται όποιος αγαπά μ' όλη του την καρδιά την Αειπάρθενο Μαρία>>.

Έσκαψαν τότε με προσοχή τον τάφο και βλέπουν ότι ο κρίνος έβγαινε από το στόμα του Οσίου!

Όλοι ένιωσαν ένα δέος!

Τότε ο Ηγούμενος πρόσταξε να κοιτάξουν πιο βαθιά, για να βρουν την ρίζα αυτού του κρίνου.

Με έκπληξη είδαν όλοι ότι η ρίζα αυτού του κρίνου, βρισκόταν στην ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ, στην οποία ήταν και ιστορισμένη η εικόνα την Υπεραγίας Θεοτόκου!

Μετά από αυτήν την θαυμάσια αποκάλυψη έκαναν Λιτανεία και πήραν τον ιερό εκείνο κρίνο και τον φύλαξαν μαζί με τα Άγια Λείψανα.

Όλοι τον τιμούσαν, γιατί τους θύμιζε τα θαυμάσια που αξιώνονται όσοι σέβονται

και αγαπούν την Μητέρα του Κυρίου μας, που αδιάλειπτα προσεύχεται στον Θεό μας, αγωνιώντας για την σωτηρία μας!

(Από το βιβλίο Αμαρτωλών Σωτηρία)

Πηγή: amartolon-sotiria.blogspot.ca